

e-Bubbels uit Filosofenfontein

Afbeelding van myungho lee via Pixabay

2 april 2021

Voorwoord

Beste lezers,

Nu de corona-maatregelen weer strenger geworden zijn, zien we onze plannen om Pasen in familiekring te vieren weer in duigen vallen. Hopelijk kunnen we jullie met deze editie toch nog een beetje paasvreugde bezorgen.

We beginnen met de aankondiging van een nieuw initiatief dat start op Pasen. Daarna hebben we de wereldgebeden van de voorbije zondagen. Natuurlijk is er ook weer een uitgebreid verslag van de vooruitgang van het Space for Grace-project. Voor de mijmeringen hebben enkele kapelgangers ons een paar zinvolle teksten toegestuurd. De volgende rubrieken werden ingevuld met mooie teksten, bedenkingen en een verrassend verhaal. Frank weet ons ook nog steeds te verblijden met een cursiefje. Bij de informatie rubriek zijn er enkele interessante items en tot slot is er ook nog een gedicht.

Graag uw bijdragen voor het volgende nummer insturen vóór 2 mei naar info@filosofenfontein.be.

Veel lees-, kijk- en luistergenot en

ZALIG PASEN!

Marie-Josée en Jacqueline

Info van de FF-gemeenschap

Start van een nieuw initiatief

Zoals Marcel reeds aankondigde na de Zoom-viering van Palmzondag, willen we starten met een nieuw initiatief, voortspruitend uit het Space for Grace-project, een soort Agora (Grieks voor plaats van ontmoeting en discussie) in Filosofenfontein.

Op Pasen zelf nodigen we jullie uit om na de Zoom-viering met elkaar in kleine groepen in dialoog te gaan rond het thema van de viering. Daar kunnen we dan verwerken wat gezegd werd in de viering en/of inbrengen wat niet gezegd werd.

We kunnen daarbij de volgende vragen als uitgangspunt nemen.

- Welke zinsvragen roept deze viering op?
- Hoe kunnen we het evangelie vertalen naar ons eigen concrete leven?
- Hoe kunnen we het vertalen naar onze gemeenschap van Filosofenfontein?

We plannen dat dit ongeveer een half uur zal duren.

Vastentijd - Broederlijk Delen ook in Filosofenfontein (vervolg)

Gebed Broederlijk Delen - Zondag 14 maart 2021

door Herman Wouters

De actie van Broederlijk Delen lijkt me een manier om te investeren in het Rijk Gods. Het was 1961 toen de bisschoppen van België het initiatief namen voor een campagne van 'vasten en delen'.

Zij nodigden de katholieken uit om hun inkomen te delen met het pas onafhankelijk geworden Congo. Met dit doel stichtten zij Broederlijk Delen.

Ter gelegenheid van de 60ste verjaardag ontving Broederlijk Delen een persoonlijke brief van paus Franciscus:

“Al zestig jaar organiseren en animeren jullie de actie van Broederlijk Delen tijdens de vasten. Jullie hebben uw actieterrein uitgebreid tot landen over heel de wereld. Ik feliciteer jullie voor de trouw waarmee jullie jullie zending vervullen. Uit de grond van mijn hart dank ik al diegenen die er zich voor inzetten als vrijwilligers, als professionelen of als weldoeners.

De uitdagingen die op u afkomen zijn toegenomen door de crisis van de COVID-19 die de hele wereld treft, maar veel erger nog de armen en diegenen die aan hun lot zijn overgelaten. Het is meer dan ooit belangrijk uw actie voort te zetten en verder uit te bouwen. Daartoe moedig ik van harte de werkgroepen van Broederlijk Delen aan, evenals de talrijke vrijwilligers die uw acties in de parochies en in de samenleving ondersteunen.

Ik moedig ook uw partners aan die dag na dag strijden tegen de onaanvaardbare armoede, ook de weldoeners die u met hun financiële bijdrage ondersteunen. Wij hebben allen hetzelfde objectief: bouwen aan een meer rechtvaardige en broederlijke wereld.

En vergeet niet voor mij en voor de Kerk in heel de wereld te bidden.”

Ik wil met jullie ingaan op die nederige vraag van de paus om voor hem te bidden, en voor de Kerk in de wereld: dat we moedig verder mogen gaan met het creëren van het rijk Gods in de situaties waarin we leven en waarop we invloed hebben en dat we op die manier blijven investeren in het Rijk Gods!

Gebed Broederlijk Delen - Zondag 21 maart 2021

door Jan Degraeuwe

Geen Aperitief Mondial. Vorige jaren organiseerden we in de Vasten een Aperitief Mondial om aandacht te geven aan het Zuiden. We maakten kennis met Exchange, een organisatie die experts uitstuurt om bedrijven in het Zuiden op de sporen te helpen. We maakten kennis met de stichting 'Hubi & Vinciane' die ijvert voor een waardiger en beter leven in Benin.

Vertegenwoordigers van 11.11.11, Rikolto en Broederlijk Delen spraken op Filosofenfontein over de aanpak en de acties van hun organisaties.

In de voorbije vieringen hebben we de acties van Broederlijk Delen belicht.

Wie er nog meer over wil weten, kan kijken naar de documentaire 'De 25%-revolutie' op Youtube: <https://youtu.be/2shiTWLmtpo>. Die documentaire duurt slechts 20 minuten.

Een gift is ook nog altijd meer dan welkom op onderstaand rekeningnummer:

BE12 0000 0000 9292.

Zestig jaar geleden startte Broederlijk Delen met de linkse affiche hierboven.

Een eenvoudig gebaar!

We leerden ondertussen dat het uitwerken van solidariteit in een geglobaliseerde wereld niet eenvoudig is. We zijn zelf een deel van het probleem, maar ook een deel van de oplossing.

Laten we daarom nog even luisteren naar de profeet Joël:

*Keer u om naar Mij met heel uw hart
vastend, wenend en rouwend.
Scheur uw hart en niet uw kleren,
keer u om tot de Heer onze God,
want Hij is genadig en barmhartig,
toegevend en vol liefde.*

Aanvullend bezinningstekstje

aangebracht door Jacqueline De bruyn

Misschien worden we wel rijker
door in soberheid te leven.
Misschien gaat het wel wennen
niet te nemen, maar te geven.
Misschien gaan we waarderen
wat we hebben, heel misschien.
Misschien gaan ogen open
juist nu we elkaar minder zien.

Space for Grace-project

'Filosofenfontein Heverlee op NIEUWE WEGEN':

eerste initiatieven uit de projectgroep

door Sabine Van Huffel namens de projectgroep

Na onze eerste brainstorming op 19 februari werkte ieder lid van de projectgroep de voor hem/haar belangrijkste accenten van deze nieuwe visie op kerkopbouw uit. Alle voorstellen werden begin maart samengevat in een basistekst. In lijn met de oorspronkelijke projectaanvraag ligt de focus inhoudelijk op:

- **VERKONDIGING** in de breedste zin in het spoor van Dominicus
- Bestaande initiatieven **verdiepen en verbreden, zowel naar binnen toe in de gemeenschap als naar buiten toe.**

Deze voorstellen werden op onze vergadering van 19 maart verder besproken en vervolgens geordend naar graad van belangrijkheid naar ieders persoonlijk aanvoelen, naar prioriteit van uitwerking en naar grootte van hefboomeffect zodat we snel resultaat kunnen boeken. Dit leidde dan tot een eerste korf van zes concrete initiatieven, die elk op zich **nieuwe wegen voor gemeenschapsopbouw** (zowel intern als extern gericht) openen.

1. **'Filosofenfontein als agora': verkondiging en geloofsbeleving verder uitdiepen** (ook niet-kapelgangers welkom) via
 - Een forum op de website waar allerlei vragen en belangrijke thema's omtrent spiritualiteit aan bod kunnen komen zodat er een dialoog ontstaat.
 - Uitdieping van de homilie van de zondagsviering in dialoog achteraf.
 - Uitdieping van de inhoud van thema's van het avondprogramma in dialoog achteraf.
2. Zoeken naar **nieuwe wegen om geloof en dagelijks leven** meer met elkaar te verbinden. Verder voortzetten van het tijdens covid-19 gestarte initiatief van de **huis-, tuin en wandelkerken** met aandacht voor een gepast evenwicht tussen de gezamenlijke vieringen in de kapel en de huisviering. Deze nieuwe vorm van liturgie **leunt dichter aan bij de geloofsbeleving van de eerste christenen** en laat veel vrijheid toe in plaats en vorm. Kernelementen zijn: in kleine groepjes bij elkaar komen en onze ervaringen delen. Samen mediteren, bidden, zingen, dialogeren, maar ook samen eten: zo breken en delen we het brood met elkaar. Via de kernrituelen van onze christelijke geloofsbeleving scheppen we ruimte voor het vieren van Gods woord en van Zijn aanwezigheid. Deze openkerkmomenten slaan mogelijks een **brug naar een ander publiek** (jonge gezinnen, zinzoekers, zoekende gelovigen die wel willen dialogeren maar vervreemd zijn van de gewone liturgie ...).
3. **'Actualiteitscafé'**: vanuit evangelisch perspectief in dialoog met mensen uit de regio over **de grote en minder grote thema's van vandaag**: klimaatverandering, milieu, (politieke) verzuring, ongelijkheid en armoede, Europa, zorg voor ouderen, duurzame voeding, katholiek onderwijs, euthanasie, vermogensbelasting, nieuwe gezinsvormen ... Elke sessie zou gerust een paar uren mogen duren, met één of twee inleiders, een drankje erbij, en een (gemodereerde) dialoog tussen de deelnemers. Af en toe gaan we daarvoor op verplaatsing, bv. Leuven centrum, om een publiek te bereiken dat de weg naar Filosofenfontein niet kent.
4. **Via kunst spiritualiteit** aanbieden: de 'schoonheid' van Filosofenfontein gebruiken als poort tot zingeving. Kapel en tuin nog meer dan in het verleden gebruiken voor tentoonstellingen,

zondagmiddagconcerten, samenzangsessies, zangavonden ... En ondertussen werd het orgel uitgebreid met een tweede manuaal waardoor het nog meer mogelijkheden krijgt.

5. **Streaming van zondagsvieringen** zodat mensen in zorgcentra maar ook anderen (die wel eens willen deelnemen, mogelijks anoniem, voorzichtig en op afstand) onze vieringen kunnen volgen. Streaming kan later ook gebruikt worden voor andere activiteiten zoals het avondprogramma.
6. De **vernieuwing van het communicatieplatform**, in het bijzonder de website, ter ondersteuning van de nieuwe initiatieven (forum, actualiteitscafé ...). Nieuwe sociale media beogen een grotere aantrekkingskracht voor nieuwe doelgroepen.

Hoe verloopt de beslissingsronde nu verder? Vanuit onze bekommernis om de gemeenschap mee te betrekken in deze belangrijke beslissing en de uitvoering ervan, willen we nu tewerk gaan in volgende stappen:

1. Deze concrete voorstellen willen we vooreerst verduidelijken via het uitsturen van een **afzonderlijke informatiebrief** (half april) om de gemeenschap voldoende te informeren.
2. Alle vragen hieromtrent willen we toelichten op ons aangekondigd **kerkberaad van 27 april rond 11u30**, aansluitend op de Zoom-viering.
3. Tenslotte vragen we jullie in een **bevraging** na het kerkberaad naar jullie voorkeur in volgorde van belangrijkheid en jullie bereidheid om mee te werken aan één of meerdere voorstellen. We verwachten jullie antwoorden vóór 29 april.
4. Rond 1 mei communiceren we dan het **eindresultaat** en gaan meteen aan de slag met de uitwerking van de goedgekeurde initiatieven. We rekenen hierbij op de steun van jullie en van de verschillende werkgroepen.

Eerste initiatief van start op Pasen.

We willen nu reeds starten met één initiatief dat dadelijk kan uitgetest worden. Op Pasen zelf nodigen we jullie uit om na de Zoom-viering met elkaar in kleine groepen in dialoog te gaan rond het thema van de viering:

- Welke zinsvragen roept deze viering op?
- Hoe kunnen we het evangelie vertalen naar ons eigen concrete leven?
- Hoe kunnen we het vertalen naar onze gemeenschap van Filosofenfontein?

We plannen een half uur voor deze dialoog. Indien meer tijd nodig is, kan dit initiatief voortgezet worden in de loop van de week.

We doen nogmaals een warme oproep aan ieder van jullie die zich aangesproken voelt zich te engageren voor ons Space for Grace-project. Iedereen is welkom, ook als je geen trouwe kapelganger bent. Laat het ons nu reeds weten via ons nieuw emailadres:

spaceforgrace@filosofenfontein.be.

We rekenen op jullie medewerking voor de uitwerking van deze concrete initiatieven in de volgende maanden!

Mijmeringen van kapelgangers

Paasboodschap

door Mark Cornelis

Goede vrienden,

Jullie kennen wellicht dat humoristisch verhaaltje over Nietzsche, een Duitse wijsgeer uit de negentiende eeuw, waarin verteld wordt dat Nietzsche schreef: *“God is dood! (getekend) Nietzsche”*, maar waarbij God - na de dood van Nietzsche - zou geschreven hebben: *“Nietzsche is dood! (getekend) God”*.

Had Nietzsche enkel een bepaald godsbeeld willen ‘dood’ verklaren, dan hadden we hem waarschijnlijk kunnen bijtreden, maar waar hij God zelf ‘dood’ verklaarde in zijn leer over de ‘übermensch’ - die zichzelf als middelpunt van zijn bestaan voelt - daar kunnen we hem niet meer volgen.

En bijgevolg kunnen we hem evenmin bijtreden waar hij ‘de verrijzenis’ en ‘het eeuwig leven’ loochent, al kunnen we hem zeer goed begrijpen waar hij zegt dat hij wel zou willen geloven in ‘de verrijzenis’ en in ‘de Verrezen Heer’, als de christenen zelf er wat meer ‘verrezen’ zouden uitzien.

De verrijzenis van Jezus, goede vrienden, is als het ware ‘Gods handtekening’ onder het leven van de historische Jezus van Nazareth. Door Hem te doen verrijzen stelt God Jezus uitdrukkelijk in het gelijk, kiest God openlijk partij voor Hem. In de verrijzenis zegt God tot ieder van ons: *“Jezus van Nazareth - nochtans veroordeeld en gekruisigd - daar sta Ik achter. Zijn levensoptie is de juiste. Zijn boodschap is de goede.”* Daadwerkelijk geloven in de verrijzenis betekent derhalve leven zoals Jezus ons heeft voorgeleefd om zo op een telkens nieuwe wijze Jezus’ leerling te worden.

En wie durft leven zoals Jezus, hem of haar wordt toegezegd: *“Jij hebt toekomst”*. Angst en wanhoop, vertwijfeling en mislukking, lijden en dood, hebben niet het laatste woord. Geloven in de verrijzenis is bij alles kunnen zeggen: *“en toch”*, zich niet laten ontmoedigen, maar open blijven voor het leven en voor elkaar, de tranen weer drogen en het bestaan terug ter hand nemen vanuit het geloof dat dienende liefde blijvend is. Voor een christen zijn er geen wegen die zo maar absurd ‘doodlopen’.

Geloven in de verrijzenis, goede vrienden, betekent daarom tevens de moed hebben om in deze wereld, die op vele wijzen dood uitademt in oorlogen en ruzies, in honger en eenzaamheid, ‘samen’ ruimte te scheppen om te ‘leven’. Die inzet zal wellicht niet zonder lijden en tegenspraak kunnen gebeuren, maar de Verrezen Heer is ons daarin steeds nabij. Hij is onze Heiland op onze tocht naar God. Wij vertrouwen op Zijn woord: *‘Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van de wereld’* (Mt. 28, 20 b).

Paasmijmeringen van een oude man

door Pol Mulier

Beste vrienden van Filosofenfontein,

Nu ik sinds meer dan een jaar naar Leuven verhuisd ben, en alleenstaand, denk ik elke zondag aan jullie in Filosofenfontein. Ik was er altijd op uit om naar de viering te komen. Zonder de zondagsmis ben ik mijn biologisch ritme kwijt. Ik ben geen computer-fan; iemand is zo vriendelijk mij telkens de e-Bubbels te bezorgen en die lees ik met veel belangstelling.

Sinds mijn jeugd is er in ons geloof en praktijk veel veranderd! Ik herinner mij de periode reeds enkele jaren voor de Tweede Wereldoorlog, hoe wij toen op één rij door de Halfmaartstraat stapten om kwart vóór acht, nuchter voor de Heilige Communie, vader, moeder en de 8 kinderen. Ieder had zijn missaal onder de arm. In de Sint-Geertruikerkerk stond binnen de poort een man-groot houten beeld van Pietje de Dood met zijn zeis om ons aan onze zagezegde uitersten te doen denken. Aan de biechtstoelen hingen affiches: 'Houd goed uw Pasen', 'Biecht niet onder de zondagsmis', 'Haast en spoed is zelden goed' ...

Onlangs las ik terug 'De Witte' van Ernest Claes. Ik heb toen luidop moeten lachen bij de passus over het biechtgebeuren. In Vaalbeek was het niet pastoor Munte maar Marcel Baert die goed kon preken. Dit is een moeilijke preek, begon hij zijn homilie, sprekend over de Heilige Drievuldigheid. Maar ik zal jullie een voorbeeld geven om het gemakkelijker te begrijpen. De Heilige Drievuldigheid is als een fietsband. De buitenband is Jezus, de binnenband is God, en de Geest is de lucht die erin zit.

Wat mij persoonlijk betreft, stel ik vast dat ik in de mis dikwijls erg verstrooid ben en bidden gaat mij niet zo goed meer af. En toch blijf ik een godsdienstig man, of laat ons zeggen, het evangelie is mijn Bijbel. Ik vind Jezus een geweldige man en zijn uitspraken zoals "Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen" is subliem. Wat bidden betreft, hij bad ook eens alleen op een hoge berg en ook op het kruis tot zijn vader: "Niet mijn wil maar de uwe moet gebeuren".

Toen ik nog aan het werk was, in de tijd van de Palliatieve Zorg, en ik had een hopeloos geval tussen mijn zieken, dan sprak ik een lief zusterke aan om een novene te doen om hem naar de hemel te helpen. Dat lukte soms, veelal niet. Kreeg ik een doodsbrief dan schreef ik: "Ik zal hem gedenken in mijn gebeden". Ik heb in mijn leven veel gebeden. Ook de Paus heeft voor heel de wereld gebeden. Er worden overal nog veel kaarsen gebrand van 1 euro en van 10 euro. Soms maakt ons gebed een omweg en trachten we langs een achterpoortje (Heilige Maria) Jezus te beïnvloeden. De politieke weg.

Misschien moeten we voor bidden een ander woord gebruiken, meer iets zoals "Ik wens u een zalig Pasen en een goed jaar". Danken kan ook, want het moet niet altijd vragen zijn. Iets zoals: "Ik dank jullie allemaal en den hemel, voor mijn gelukkig leven". Om het leven van de anderen gelukkig te maken, meen ik dat we het zelf moeten doen. Dit is mijn paaseitje voor jullie.

Zalig Pasen allemaal!

Bless the hands that bless

door Jef Van den Branden

Het gebeurt wel meer dat ik op zondag eens kijk naar het BBC programma 'Songs of Praise', ooit inspiratiebron voor dat andere programma op de Nederlandse televisie 'Nederland zingt' en regelmatig bron van verrassend mooie, maar hier ongekende religieuze liederen.

Op Palmzondag had de uitzending van Songs of Praise als centraal thema 'hoop'. Daar hoorde ik voor het eerst dit lied van Lucy Bunce 'Bless the hands that bless'. Lucy Bunce is een professionele muzikante, performer, harpiste, componiste en centrale figuur in het Cambridge House of Prayer, een oecumenisch centrum voor gebed.

Op vraag van haar vriendin Dr. Susie Hunt van het Addinbrookes Hospital van Cambridge schreef ze dit nummer, dat mij trof door zowel zijn rijke tekst als de prachtige uitvoering van het lied. Oordeel zelf op <https://www.bbc.co.uk/programmes/p09bnpz7>.

Tijdens de eerste lockdown-periode werden er heel wat initiatieven genomen in ons land (en elders) om het zwaar belaste personeel in de gezondheidszorg te ondersteunen en te danken voor hun niet aflatende inzet. Hetzelfde gebeurde veel minder in de tweede lockdown, en nu datzelfde personeel weer opnieuw het beste van zichzelf moet geven, reageren mensen vaak alsof dat de normaalste zaak van de wereld is.

Dan kan dit lied misschien even doen nadenken en onszelf motiveren om onze appreciatie uit te drukken voor deze mensen, die als het aankomt op ondersteuning in de vorm van omkadering en verloning vaak in de kou blijven staan.

Bless the hands that bless

Bless the hands that bless,
now care for the ones who care.

Father of hope give rest,
protect all from despair.

Strengthen weary feet
as they walk in the way love.

Kindness let us speak,
reflecting you above.

Open the hands that bless
to receive what they need today.

Father of all, the wellspring of life,
bless the hands that bless I pray.

Zegen de handen die zegenen,
zorg voor degenen die zorg dragen.

Vader van hoop geef hen rust,
bescherm ze tegen wanhoop.

Sterk hun vermoeide voeten
terwijl ze de weg bewandelen van liefde.

Laat ons spreken met de lieflijkheid
die de uwe van hierboven weerspiegelt.

Open de handen die zegenen
om te ontvangen wat ze vandaag nodig
hebben.

Vader van alles, bron van het leven,
Ik bid u zegen hun zegenende handen.

De vijf tips van Steve Jobs - De zes beste dokters ter wereld

aangebracht door Sabine Van Huffel

“Een heel mooie en zinvolle tekst kreeg ik toegestuurd en wil ik delen met de gemeenschap. Zeker als we ouder worden beseffen we hoe geluk niet te koop is en dat we niet rijk moeten zijn om gelukkig te zijn. Het zijn de vriendschappen die je rijk maken en nergens te koop zijn, het gezellig samen zijn bij elkaar rond een glaasje wijn, een weekendje samen aan zee met onze kleinzoon Magnus, maar ook elke dag samen met mijn moeder van bijna 90 jaar is genieten ... Familieverbondenheid is zo kostbaar en kwetsbaar tegelijk. Laten we de goede momenten samen altijd koesteren in het NU.”

Steve Jobs (56) stierf aan alvleesklierkanker op 5 oktober 2011 - als miljardair met een fortuin van circa 7 miljard. Hierbij enkele van zijn laatste woorden.

“In andere ogen is mijn leven de essentie van succes, maar afgezien van werk heb ik weinig vreugde. En uiteindelijk is rijkdom gewoon een feit van het leven dat ik gewoon ben.”

“Het moment dat ik op het bed lig, ziek en mijn hele leven herinner, realiseer ik me dat al mijn waardering en rijkdom die ik heb zinloos is, in het zicht van de naderende dood.”

“Je kunt iemand inhuren om voor je te rijden, geld voor je te verdienen - maar je kunt niet iemand huren om de ziekte voor je te dragen. Je kunt materiële dingen vinden, maar er is één ding dat je niet kunt vinden als het verloren is: LEVEN.”

Vijf tips van Steve Jobs:

1. Voed je kinderen niet op om rijk te zijn. Leer ze gelukkig te zijn. Als ze op een gegeven moment volwassen zijn, zullen ze zich de WAARDE van de dingen realiseren, niet de prijs.
2. Eet je voedsel als medicijn, anders moet je je medicijnen als voedsel eten.
3. Degenen die van je houden, zullen je nooit verlaten, ook al hebben ze 100 redenen om op te geven, ze zullen altijd een reden vinden om vol te houden.
4. Er is een groot verschil tussen ‘mens’ en ‘mens zijn’.
5. Als je snel wilt gaan, ga alleen. Maar als je ver wilt gaan, ga samen!

En uiteindelijk ook nog de zes beste dokters ter wereld:

1. Zonlicht
2. Stilte
3. Beweging
4. Gezond eten
5. Vertrouwen
6. Vrienden

Houd ze in alle fases van het leven en geniet van een gezond leven.

In welke levensfase we nu zitten, na verloop van tijd zullen we geconfronteerd worden met de dag dat het gordijn naar beneden komt.

Koester je familie, je echtgenoot/partner, je vrienden ... en behandel ze goed.

Als je iets tegen andere mensen wilt zeggen, alsjeblieft, deze vijf tips en zes dokters ...

e-Kaarsje

aangebracht door Jacqueline De bruyn

We willen graag een e-kaarsje laten branden voor de vele, meestal oudere mensen, die tijdens de corona, in eenzaamheid gestorven zijn omdat bezoek niet of bijna niet toegelaten werd.

Moge zij in het licht van de verrijzenis verder leven.

Zij gaan dood

Zij gaan dood!

De beste generatie sterft.

Degenen en zij die zonder lange studies alles gaven voor hun kinderen.

Degenen die zonder grote middelen hebben geholpen
en financiële crisissen hebben doorgemaakt.

Ze zijn stervende.

Ze hebben tijden van oorlog gekend, beperkingen, genoeg genomen met weinig.

Ze hadden pijn en lijden, maar zeiden het niet.

Soms werkten ze als beesten.

Ze zouden kwetsbaarder zijn dan wie dan ook.

Zoals het was in hun leven, sterven ze in stilte.

Ze durfden er nooit aan te denken het land op te voeden en toch!

Ze waren op zoek naar eenvoudige geneugten,
zoals een stukje van het leven van hun kleinkinderen delen.

De samenleving laat hen deze wereld verlaten,
alleen en nog steeds in de steek gelaten,

ondanks de mooie beloften van alle politici die ze hebben gekoesterd.

Ze vertrekken zonder te storen,

zij zullen altijd degenen zijn die het minst storen, ze vertrekken zonder afscheid.

Dus voor degenen die de hele tijd klagen dat ze thuis opgesloten zitten,

omdat hun kapsalons, nagelstudio's of zelfs hun sporthallen gesloten blijven ...

dat ze niet kunnen feesten, op vakantie gaan en altijd meer geld eisen van de staat ...

Uit RESPECT voor deze generatie die ons stilletjes verlaat ... maar met waardigheid.

Denk na voordat je over je kleine zelf praat ...

Ik vroeg om Kracht en ontving moeilijkheden om me sterk te maken.

Ik vroeg om Wijsheid en ik kreeg problemen om op te lossen.

Ik vroeg om Voorspoed ...

en ik kreeg de hersenen, het verstand, om te kunnen werken.

Ik vroeg om Moed ...

en ik kreeg obstakels om te overwinnen.

Ik vroeg om Liefde ...

en ik kreeg mensen op mijn weg met problemen, die ik kon helpen.

Ik vroeg om Gunsten ...

en ik ontving kansen.

Ik kreeg NIETS wat ik wilde ...

maar ik ontving ALLES wat ik nodig had.

Op e-pero bij ...

Zondige homo's ... volgens het Vaticaan

door Anne-Lieze Albrechts

Ik schiet in een Franse colère wanneer ik dit hoor.

De corona-apathie, het blijf-in-uw-kot syndroom, en mijn oude vrouw statuut schud ik van mij af. Heb ik dit wel goed gehoord? Gaan we terug naar de tijd van de brandstapels?

Ik bel enkele van mijn homo-vrienden op. Hebben jullie dit gehoord? Wat gaan jullie doen? Hun onverschillige reactie raakt mij.

Onverschilligheid? Zo ken ik mijn vrienden niet.

“Is het echt onverschilligheid, of hebben jullie een olifantshuid ontwikkeld?”.

Dan komen hun verhalen die onder die huid zijn verborgen.

Het doet me denken aan een ander voorval. Ik heb vier ‘anders getinte’ kleinkinderen van twee gekleurde schoondochters. Op een dag kwam mijn kleinzoon op spoedgevallen terecht met een gescheurde lip. De dokter van dienst vond het gepast om, tijdens het naaien van de lip, te zeggen dat ze niets moest hebben van Chinezen. Dit is echt gebeurd hoor. Maar nog meer raakte mij hoe mijn schoondochter reageerde: “De kinderen moeten zich harden tegen zo een uitspraak”.

Homofielen en gekleurde mensen hebben zich wellicht gepantserd tegen deze wreedheden?

Een Algerijnse man die omwille van zijn seksuele geaardheid, naar België is gevlucht, moet ook hier zijn geaardheid zoveel mogelijk verbergen. Hand in hand op straat lopen? Ondenkbaar.

Waarom?

Misschien wordt er in Rome geredeneerd dat er met ons, ongelovige Belgen, geen rekening meer moet gehouden worden?

Ik kan nu kiezen: als Jeanne d’Arc, geharnast ten strijde trekken, of als Gandhi, voor de trein der onverdraagzaamheid gaan liggen?

Als mijn homofiele vrienden het niet de moeite vinden om te reageren, wil en moet ik het doen.

Ik voel me aangesproken. Mijn vader was dan wel niet gekleurd maar wel een Hollander! Dus, aangekomen in Limburg, heb ik ook mijn portie gehad.

cartoon
ingestuurd door
Rika Van Kersschaever

De voorbije maand heeft corona zijn eerste verjaardag geaald. Er volgt liefst geen tweede verjaardag ...

Niet enkel kommer en kwel in tijden van corona

Of ... hoe corona iets bijzonders heeft ontlokt

ingestuurd door een oma van Filosofenfontein

Een geslaagd gezin: vier lieve, mooie kinderen, ouders nog steeds verliefd. En bijzonder: geen TV. Alleen ... emoties worden eerder verklankt in muziekinstrumenten dan via taal. Er wordt piano gespeeld, georgeld, geharpt, gefloten, veel minder gepraat: de mannelijke telgen zijn introvert, zwijgzaam. Om met de oudste zoon, een vriendelijke kerel, te converseren, is praten in de vragende vorm het makkelijkst, en die vraag zo formuleren dat je via een 'schouderophalen' of een 'ja' het antwoord krijgt, of iets van z'n gemoedstoestand, of van wat hem bezighoudt te weten komt. Wel heel mooi: de twee jongsten zijn net een tof koppeltje: altijd samen, van 's morgens tot 's avonds op mekaar ingesteld. Tot ... het meisje een puber wordt, en daarvan bewust, zich tot haar oudere zus wendt, en verder met haar optrekt: gaan 'shoppen' en andere 'meisjeszaken'. Jeroen blijft als verweesd achter ... sluit zich als een oester, en komt nog enkel uit zijn kamer om te eten. Hele dagen zit hij daar, door corona en gesloten scholen, is dat zelfs letterlijk te nemen. Die schattige Jeroen ... hij verglijdt in somberheid, eenzaamheid, en is triest. Hij wil niet meer naar de scouts, niet meer naar de sportclub ... Er is een oma die zich zorgen, grote zorgen maakt! En daar heeft ze een reden voor ...

Een woensdag in de lente van 2020.
Oma en dochter komen van de markt.

"Waar is Jeroen?"

"Op zijn kamer."

"Wat doet hij daar?"

"Zijn lego's opruimen", zegt hij.

Huiswerk maakt hij niet: leraars klagen dat geen enkele taak op tijd ingeleverd wordt ... Ik weet echt niet wat hij de hele dag doet. Op z'n bed liggen waarschijnlijk.

"Jeroen, kom eens naar beneden.

Help oma de tassen naar de auto te dragen." Kamerdeur gaat open, Jeroen stampst langzaam de trap af.

Nu heeft die Jeroen één grote passie: formule 1! Hij wil formule 1-renner worden.

"Maar dat mag ik toch niet ... Ik mag zelfs niet gaan gocarten."

"Jawel, Jeroen: we hebben daar een afspraak over: geen klachten van school meer ... geen buizen."

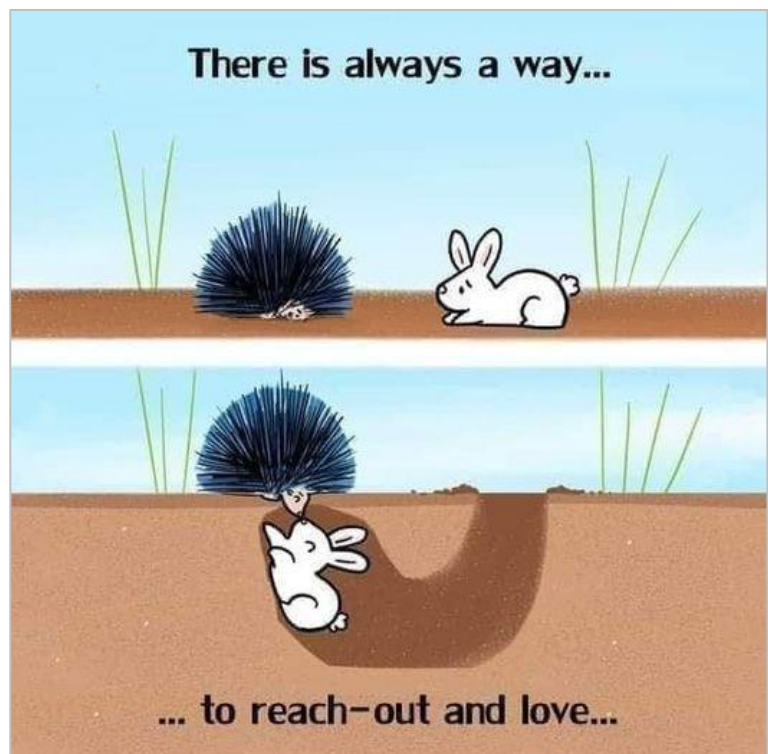
"Zie je wel!"

Onderweg naar de auto : "Jeroen, als jij zo gek bent op formule 1, zou jij dan ook niet graag in een garage gaan helpen en de techniek leren?"

"Dat hoeft een formule 1-renner niet te kennen. Daar zijn techniekers voor."

"En toch, zal ik aan onze garagist vragen of je niet moogt komen?"

Vijftig meter verder: "Ja."

Nu heeft oma een probleem: moet ze aan de garagist gaan vragen of Jeroen in de garage mag komen helpen. En ze vertelt de garagist over de passie van de jongeman en hoe belangrijk het zou zijn dat hij uit zijn kamer komt! Die garagist heeft ervaring met jonge mensen: leidde vroeger meer jongens op met leercontract. Hij gaat nu naar de pensioenleeftijd toe, bolt uit, neemt geen nieuwe klanten meer aan, heeft dus tijd. En zo zegt hij:

“Hoe oud is die kerel?”

“17”

“Stuur hem maar. Ik zie wel of hij geïnteresseerd is: ik laat hem de garage opkuisen, het materiaal op zijn plaats hangen ... en als hij over mijn schouder komt hangen om naar de motor kijken, is dat een goed teken.”

De eerstvolgende zaterdag staat Jeroen, met mondkmasker, om 9 uur voor de garagist.

“Hoe oud zijt gij?”

“16”

Oeps, vergist. 's Middags moet Jeroen bij opa en oma gaan eten en stipt om 13 uur terug in de garage zijn. Hij mag de volgende zaterdag terugkomen! En de Paasvakantie die daarop volgt: iedere dag. En alle volgende zaterdagen, en de hele grote vakantie min veertien dagen Ardennen en het circuit van Spa-Francorchamps, want, niet 1 buis! Er voltrekt zich een wonder! Die droeve Jeroen begint terug te stralen ... En niet alleen hij: ook de garagist beleeft duidelijk plezier aan de jongeman! De ene leert aan hem, de andere leert van hem, en dat in een prettige sfeer.

Er ontstaat een bijzondere genegenheid tussen beiden, en ze vullen de dagen in de garage met werken, leren en humor! Zelfs in die mate dat de oma op een goeie dag naar de garagist toe stapt en zegt:

“Garry, ik heb klachten!”

“Ha? Ik niet!”

“Jeroen is zo opgetogen. Hij komt zeer graag naar hier. En ik ben u daar bijzonder dankbaar voor! Maar ... jij vertelt hem moppen, die Jeroen niet verder mag vertellen en al zeker niet aan opa en oma!? ...”

Een lach, en iedereen heel content! Iedere zaterdag en vakantiedag fietst Jeroen nu de 15 km van thuis naar de garage en terug: door de hitte, de vrieskou, de regen: niets houdt hem tegen, of hier. En we zien Jeroen veranderen. Ondertussen 17, knap, opgewekt, en ...: op een bijzondere manier begaafd en geïnteresseerd in een heleboel onderwerpen. Daar kwam opa achter. In urenlange gesprekken!! Nooit voordien had iemand die bron aangesproken, of die rijkdom vermoed ...

En zelfs nog meer: Jeroen is aan één oor doof geboren. Misschien ligt daar een stuk van de verklaring dat hij moeilijk, niet deelneemt aan een gesprek? Menigmaal zijn ouder en zoon naar de oorspecialist geweest, werd een hoorapparaat voorgesteld, maar reageerde Jeroen heel afwijzend! Tot de garagist op een goeie dag Jeroen, gebogen onder de motorkap, aanspreekt. Geen reactie.

“He man, zijt gij doof misschien? Als gij niet luistert, gaat gij nooit een job kunnen uitoefenen, he.” Resultaat: Jeroen draagt nu een hoorapparaat! Een hele halve wereld gaat voor hem open ... Oma en opa, ook z'n ouders, zijn zó blij met hoe Jeroen in dit coronajaar veranderd is. Zelfs op een foto staat hij lachend plagend met zijn zus, z'n vroegere maatje!

Corona heeft hier een wonder verricht! Dankjewel corona. Dankjewel Garry. Dankjewel Jeroen, dat je deze corona-opportunititeit hebt WILLEN omarmen! Na corona gaat de garagist met Jeroen gocarten: van Garry een hobby! En Jeroen vertrekt 's zaterdags niet naar huis zonder te vragen:

“Opa, kan ik nog iets voor u doen?”

Zoveel winnaars! Dankjewel, dankjewel corona!

Hoe zou het nog zijn met ... de poppetjes?

door Frank Cuypers met dank aan Geert Moons

Pasen! Voor onze kapelgemeenschap het hoogtepunt van het jaar. Het is al het tweede Paasfeest in lockdown omstandigheden. Gelukkig kunnen we door de ondertussen vertrouwde Zoom toch samen vieren. Digitaal maar zeer reëel met elkaar verbonden. In deze Paastijd weten wij ons ook bijzonder verbonden met onze overledenen. Zij vieren Pasen het hele jaar door.

Terwijl ik hierover aan het mijmeren was dacht ik aan de prachtige zin in het lied van Huub Oosterhuis: "Zie alle stervelingen van de wereld, waar onze doden zijn, verkoold verwaaid, vragen wij U - hebt Gij hen nog gezien?"

Op Filosofenfontein hebben we wel een heel aparte manier om de overleden mensen van onze kapelgemeenschap te gedenken. Geen kruisje, geen steen, geen foto, maar een gebreid popje met enkele kenmerken van de persoon: haarkleur, bril, kledij ... maar vooral een persoonlijk attribuut dat van grote betekenis was: een radio, een voetbal, een bloem. Zo willen we hen blijven herinneren in een sfeer van speelsheid en gemoedelijkheid en wordt er over hen gesproken.

Hoe zou het nog zijn met de poppetjes? Wij zijn al lang niet meer in de kapel geweest. Maar zij zijn heel de tijd daar gebleven. Wat hebben zij al die tijd gedaan? Ze hebben de werken aan het orgel gadeslagen en het stof zien neerdwarrelen. Ze hebben in de tuin de seizoenen zien wisselen.

Ik stel mij voor hoe zij heel de tijd ook onder elkaar gemeenschap zijn blijven vormen. Zouden zij vieren met aperitief? Niet 'mondial' maar wel 'céleste'? Het zal wel een gezellige boel zijn, nu samen daarboven. Een Fonteinfeest dat blijft duren. Met hun attributen hebben ze alles om een volwaardig feest te bouwen: er zal muziek zijn, boeken voor een quiz, natuurbeleving in een paradijselijke tuin. Hun breugelbuffet zal serieuze concurrentie aandoen aan de lokale gerechten hierboven, om de rijstap niet apart te noemen. En bij de afwas na het feest zullen de gouden lepeltjes mooi in het juiste bestekbakje in de kast gelegd worden.

Informatie en interessante weetjes

De schapen en de herder

door Hilde Van Parys

Hilde Van Parys, lid van de parochieploeg van Don-Bosco Buizingen, zond ons volgend mooi gedicht naar aanleiding van de reactie van bisschop Bonny op de uitsluiting van homoparen door de congregatie van de Geloofsleer half maart.

Ze verwoordde het als volgt:

“Het verhaal over de herder en zijn schapen is een gekende evangelietekst. Het zegt iets over de manier van spreken en luisteren tussen de 'basis' en degenen die de leiding nemen, de herders. Het geeft - naar mijn gevoel - ook onze parochie- en samenwerkingsstijl weer. En het kan ook dienen als bedenking/bedanking in het geval herders/bisschoppen zich zo opstellen. Open-minded en open-hartig, zoals we dat nu zo mochten ervaren van deze bisschop.”

We voelen goed aan dat eenzelfde wind waait in onze kapelgemeenschap.

Bedankt, Hilde

de schapen en de herder

de schapen en de herder
dat beeld is eeuwenoud
ze trekken samen verder
verbonden en vertrouwd

ze zijn geen concurrenten
ze sturen elkaar bij
en elke nieuwe lente
vinden ze weer een wei

het gras waarop ze grazen
is groen voor iedereen
zelfs dichters, dromers, dwazen
gaan er geregeld heen

de herder blijft stil waken
en loopt zelden op kop
toch kent hij al zijn schapen
bezorgd zoekt hij ze op

zo'n leven lijkt idyllisch
maar is ook hard, vraagt moed
en toch, waar er een wil is
komt alles meestal goed

wees herder voor de schapen
voor allen, groot en klein
voor wie vertrouwwol slapen
voor wie nog zoekend zijn

de kudde zal wel fluisteren
waarheen - intuïtief -
en herders die dan luisteren
hebben hun schapen lief
naar God voeren veel wegen
laat ons dat toch maar hopen
zodat we met Zijn zegen
niet bang verloren lopen
de schapen en de herder
dat beeld is eeuwenoud
ook wij trekken weer verder
verbonden en vertrouwd

Lectuur: 'Wegen naar menselijkheid. Dieptepsychologische lezing van het Markusevangelie' van Eugen Drewermann

door Brigitte Puissant

De tweedelige dieptepsychologische lezing van het Marcusevangelie lijkt op het eerste gezicht voer voor theologen door zijn omvang. De voetnoten met talrijke verwijzingen naar bevindingen van filosofen en godgeleerden zijn vaak langer dan de tekst op het blad zelf. Drewermann, zelf theoloog, filosoof en psychoanalyticus kletst niet uit zijn nek. De lezer kan zelf nauwkeurig nalezen hoe onderbouwd zijn stellingen zijn.

Toch is dit werk op de eerste plaats een bevrijdende lezing van het evangelie in mensentaal. Niet alleen taalkundig maar ook inhoudelijk. Drewermanns visie op Jezus en zijn relatie tot God is door en door menselijk en daarom zo makkelijk te verstaan. Zijn taal resoneert met onze dagelijkse demonen, verlangens en dromen, met ons diepste mens zijn. Jezus spreekt ons aan op die goddelijke laag, en confronteert ons met de sprong die we moeten wagen om bevrijd en waarachtig te leven.

Die sprong is het loslaten van de angst waar heel onze maatschappij van doordrongen is, verhuld in macht, bezit en vermeende vrijheid. De talrijke tegenstellingen in dit boek, halen ons onwillekeurig uit onze comfortzone: "Het geld dat wij ons eigendom noemen, maakt ons hart hard voor de meest eenvoudige gevoelens van medelijden en barmhartigheid. Dat het ons onafhankelijkheid en vrijheid verschaft is de grootste leugen. Loonslaven zijn we geworden, afhankelijke mensen in de tredmolen van het kapitaal."

Kerkelijke redeneringen zijn volgens Drewermann ook doordrongen van angst. Ze zetten mensen aan tot krampachtige ascese en deugdelijke oefening of schilderen God af als een wrede Vader die zijn Zoon naar de wereld zond als zoenoffer om de wereld te redden.

Daartegenover stelt de auteur dat Jezus' lijden niet gepland was maar op Hem afkwam, als consequentie van wie Hij was. Jezus liet God zijn 'zoals zuivere lucht de stralen van de zon doorlaat'. Zijn standpunten waren niet ethisch, noch ascetisch, wel religieus. Op de vraag: "Wat is goed?", antwoordt Jezus: "Niemand is goed dan God alleen!"

God bevestigt en accepteert de mens, midden in de wereld. Vasten in traditionele zin is hier en nu dus niet meer op zijn plaats, vindt Drewermann.

De kerk is volgens hem een voorbeeld van een brandhaard waar alles verdrongen en vermeden wordt. Een rijk van angst dus. Jezus stond daar ook middenin. Zijn vlijmscherpe kritiek op de wettische houding van de schriftgeleerden lijkt op een verguizing van de huidige geloofsleer door Drewermann: “een krankzinnige vorm van godloochening en mensenonderdrukking, gelegaliseerde oppervlakkigheid en methodische gevoelsafstomping, kleingeestig traditionalisme en karakterloze zwakheid.”

De Duitse auteur, zelf theoloog, gebruikt vaak een drietal overlappende opsommingen om zijn stellingen kracht bij te zetten. Ook in deze kritiek op theologen (hou u vast beste godgeleerden!) volgt zo'n opsomming ... “Ze registreren het leven van Jezus, maar volgen Jezus niet. In plaats van een doornenkroon draagt de docent theologie een doctorshoed, in plaats van de ketenen van de gearresteerde in Getsemane wordt hij omhangen met de rectors-ambtsketen, in plaats van de spotmantel van de Romeinse cohorten wordt hij bekleed met het fluweel en het hermelijn van de hofstijl van de meest ijdele en decadente vorsten uit de renaissance.”

In poëtische taal - Drewermann lezen is ook een esthetische ervaring - drukt hij uit hoe kwetsbaar Jezus' positie wordt midden in zo'n hypocrisie:

“De situatie van Jezus leek op die van een patrijs na het aanbreken van de winter: de vogel draagt nog steeds zijn zomerse venkleed, maar al bij de eerste sneeuwval ontnemt zijn schoonheid hem iedere bescherming en is hij op groteske wijze al van verre zichtbaar voor elk roofdier. Jezus wilde het gewaad van de zomer nooit afleggen. De wereld mag dan bitterkoud zijn en bedekt onder een laag sneeuw als onder een witte lijkwade, hij bleef geloven in de zomer.”

De harde consequenties van deze authentieke evangelische houding beschrijft Drewermann tot op het bot. “De rust en de goedheid waarmee Jezus spreekt, verwacht alle anderen. Juist het geloof en het vertrouwen dat Hij in God stelt, roept in de anderen alle angsten uit de oertijd wakker en noopt hen tot steeds wildere en driestere maatregelen. Juist zijn innerlijke ruimte en zijn onbegrensde begrip voor schuld en falen, voor de afgrond in mensen en voor hun ellende, verbitteren de anderen en duwen hen alleen maar dieper in het getto van hun zelfverdedigingsmechanisme.”

Drewermann, psychoanalyticus, onthult de diepere drijfveren van mensen uit het evangelie door zijn dieptepsychologische lezing. Het is boeiend het evangelieverhaal in al zijn beelden, lichamelijke symptomen en symbolen te laten spreken. Want zo komt Jezus heel dichtbij. En dat is wat Drewermann doet. Bezetenheid veruiterlijkt een verwrongen relatie, melaatsheid wat wij als het beschamende deel zien van onszelf, de berg als een plaats van de eigen roeping, twaalf leerlingen als model voor een gemeenschap gebaseerd op de macht van vertrouwen, delen en vergeven.

Een historisch-kritische lezing doet zo'n symbolische lezing tekort. In zijn duiding van het lege graf verhaal waarbij de engel symbool staat voor een nieuwe kijk, stelt Drewermann: “Het is komisch dat christenen nog altijd zo heidens zijn (!) dat zij de geestelijke existentie louter en alleen als een lichamelijk en fysiek gebeuren opvatten. Ik ben bang dat onze christelijke kerken dit schokkend anachronisme niet langer overeind kunnen houden, als zij niet in onverdraaglijke tegenspraken wil verstrikt raken.”

In zijn duiding van het lege graf verhaal zegt Drewermann dat alleen vrouwen de mannelijke wereld van destructie en heerschappij door hun aanwezigheid het hoofd kunnen bieden ... Als dat geen onverhulde kritiek is op de structurele discriminatie in de kerk.

Drewermann verwijst voor de oorsprong van de beeldtaal in het evangelie naar het Oude Testament, naar mythen en symbolen uit de Klassieke Oudheid, archetypen in sprookjes, beelden en poëzie uit de kunst. Alsof hij de lezer ook aanspoort om in dialoog te gaan met zijn eigen

betekeniswereld en bewust of onbewust collectief bewustzijn. Dit dynamisch gegeven ziet Drewermann als een noodzakelijk spoor. Het evangelie is te lezen als een innerlijk proces dat men zelf moet gaan. Een proces dat onthult, vernieuwt en transformeert, m.a.w. Pasen is.

Het werk van Drewermann leest inderdaad als een Paasverhaal dat de mens bevrijdt van wat hem innerlijk gevangen houdt. Een bevrijding waarbij het persoonlijke én religieuze samenvalt, met maatschappelijke consequenties tot gevolg. Want bevrijd als Jezus, is men tegelijk aanklacht én drive. Maar tegelijk is iets onverwoestbaars geboren: de zekerheid dat het leven sterker is dan de dood, dat er altijd, altijd troost is, altijd, altijd hoop.

Solidair verhuren

door Jacques Perquy

Tijdens de voorbije advent werd onze aandacht gevraagd voor de toenemende armoede in eigen land. Ides maakte dat in de e-Bubbels van 15 januari II. concreet door de gegevens van armoede in Leuven weer te geven en in het bijzonder die om een betaalbare woning te vinden.

Vorige maand kreeg ik een oproep onder ogen dat de stad op zoek is naar solidaire verhuurders. Onder solidair verhuren verstaat men, dat je verhuurt aan een persoon of aan gezinnen die het door omstandigheden moeilijk hebben. Het kan een volledige woning zijn, maar ook een deel van je eigen woning. Je rekent een huurprijs aan die lager ligt dan de gangbare huurprijzen op de privémarkt.

Waar het vooral om draait is, dat wie solidair verhuurt iets heel concreets kan betekenen voor personen die hulp kunnen gebruiken. Je helpt mensen aan een betaalbare en kwaliteitsvolle woonst, van waaruit ze een toekomst kunnen uitbouwen.

Het zou kunnen dat er in onze kapelgemeenschap mensen zijn die de mogelijkheid hebben om iemand, een koppel of gezin, een tijdlang op te nemen. Nog mooier wordt het wanneer meerderen gaan samenwerken om dit mogelijk te maken.

Geloofsgemeenschap vormen beperkt zich niet tot een zondagse (zoom)-samenkomst.

Concrete informatie vindt u op bijgaande link: www.leuven.be/solidair-verhuren.

Leuke filmpjes

aangebracht door Griet Vanden Berghe

Misschien wil je ook wel genieten van dit spitsvondig muzikaal filmpje, zonder enige reclame?

Klik dan op: <https://www.youtube.com/watch?v=0RqDmJMcJk>

aangebracht door Jacqueline De Bruyn

Schilderen kan niet enkel met verf en penseel. Schilderen kan ook magnifiek met de hand en zand.

[Dat kan je bewonderen in dit filmpje.](#)

En tot slot

Paaszomer

door Brigitte Puissant

Je lichaam aftakelend
brengen naar het graf
daar is geen doorkomen aan

Tenzij je,
als de vrouwen toen,
de engel ontmoet,
jong,
badend in licht,

en je,
door zijn ogen
in je Zelf
- en dus ook in de ander -

iets onverwoestbaar

proeft
huilt
zingt

alsof je vanaf dan
altijd de zomer ziet.

*geïnspireerd op
Eugen Drewermann,
'Wegen naar menselijkheid'*

Afbeelding van Beverly Buckley via Pixabay